

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਹ ਭਟਕਾਉਂਦਾ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰਾਵਣ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਭਟਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਘਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਠਿਕਾਣਾ ਦੇਣ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਚਲ ਗਿਆ ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਭਟਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜੁਦਾ ਹੋਏ ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠਕੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਘਰ ਜਰੂਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਪੜਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੋਗਬਲ, ਯਾਦ ਦਾ ਬਲ। ਜਿੰਨਾ ਟੀਚਰ ਦਾ ਮਰਤਬਾ ਹੈ ਉੰਨਾ ਹੋਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਰਤਬਾ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਟੀਚ ਕਰ ਇਹ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਘਰ ਰਾਮ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਝੱਟ ਕਹੋਗੇ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਰਾਵਣ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਰਾਵਣ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਠਿਕਾਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਭਟਕਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕੀ? ਨਹੀਂ। ਕਿੰਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਟਕਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹੇ, ਭਗਤੀ ਕਰੋ, ਇਹ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਗਾਂਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਰਾਮ ਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੱਥ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਤੁਸੀਂ। ਬੱਚੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਹੀ ਮੂਲਵਤਨ ਨਾਲ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਬਹੁਕਾਲ..... ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ। ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਜੁਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆ ਜਾਣਗੇ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗੂੜਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗੂੜਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੂੜ੍ਹਤਮ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਕੋਈ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, - ਮੈਂ ਇਸ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹਾਂ। ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੂਪੀ ਝਾੜ ਨੂੰ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੈਏ ਹੋਏ ਹਨ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਜਗਾਇਆ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਜਾਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਗਾਫਿਲ ਹੋ (ਅਲਬੇਲੇ ਹੋ) ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹੋ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ। ਉਹ ਨੀਂਦ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਭ ਹਨ ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਗੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨਾ ਆਤਮਾ, ਦੋਨੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹਨ, ਇੱਕਦਮ ਮੁਲੰਮੇ ਦਾ ਹੈ। 9 ਕੈਰੇਟ ਕਹੀਏ ਅਰਥਾਤ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਸੋਨਾ, ਸੱਚਾ ਸੋਨਾ 24 ਕੈਰੇਟ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 24 ਕੈਰੇਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਗੋਲਡਨ ਏਜਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਲੋਹੇ ਦੀ, ਠੀਕਰ ਭਿੱਤਰ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਕਹਿਣਗੇ। ਹੈ ਤਾਂ ਚੈਤਨ ਨਾ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਓਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਸਿਤਾਰਾ। ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਆਦਿ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਵੇਖਣ ਦੀ ਪਰ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਗੈਰ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਹੁਤ ਸੂਕਸ਼ਮ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਗਈ, ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਗਈ। ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਕੇ ਜਾਂਦੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਦੂਜੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਉੱਪਰ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਪਤਾ ਹੈ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਕ ਤਰਫ ਹੈ ਕਲਯੁਗ, ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਸਤਯੁਗ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਵੰਡਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 9 ਲੱਖ! ਬਾਕੀ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ 4 ਭੁਜਾ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਸ਼ੇਭਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਚਤੁਰਭੁੱਜ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਕੰਬਾਈਡ ਰੂਪ। ਸ੍ਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਹੁਣ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਸਮੀਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਦੋ ਅੱਖਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ, ਆਪ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਅਸਮਾਨ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਜੋ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਫਿਰ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ, ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਿਕਾਰੀ, ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਅਣਗਿਣਤ ਵਾਰ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਗਿਣਤੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕੱਢ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਇਹ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਜੋ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਲਿਕ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਇਹ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਫਰਕ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਜਾ - ਸਜਾਇਆ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਸਧਾਰਨ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਕ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਸੇ ਫਿਰ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਇੱਥੇ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਨਾ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਤਤਵਮ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ! ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਵੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਵਰਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਰੱਬ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਉਹ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਰੱਬ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੱਟ ਮਾਂ - ਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਆਪ ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਏਗਾ। ਮਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਹੋਰ ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇੜੀ - ਜੇੜੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਚਾਚਾ - ਚਾਚੀ ਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਕੁਮਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਕੋਈ ਚਾਚੀ ਕਹਿਣਗੇ, ਕੋਈ ਮਾਮੀ ਕਹਿਣਗੇ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਬਸ, ਹੋਰ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਕੈਸਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਰਾ - ਭਰਾ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚਿਓ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਉਹ ਵੱਡਾ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਆਪਨੂੰ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਗੱਲ ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸਾਲਿਗ੍ਰਾਮ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਬੈਟਰੀ ਜੋ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਘੁਟਕਾ ਖਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਪਾਵਨ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। ਪਾਣੀ ਕਿਵੇਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਹੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਲੈਣ - ਦੇਣ ਵੀ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਏ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ (ਦੇਵਤਾ) ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਭਗਵਾਨ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ, ਰਤਨਾਗਰ ਹੈ, ਸੈਦਾਗਰ ਹੈ। ਜਾਦੂਗਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ।

ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈਲ ਤੋਂ ਬਦਲ ਹੈਵਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਜਾਦੂ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੈਵਨ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੈਲ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਹੈਲ ਅਤੇ ਹੈਵਨ ਵੱਖ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ - ਕੋਈ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਬਣਾਉਣ। ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤੱਦ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਵੇਖੇ ਕਿਵੇਂ ਸਹਿਜ ਰੀਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਬਾਜ਼ੇਲੀ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਇਹ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਬੈਠਦੇ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਨਾਮ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਓਮ ਨਿਵਾਸ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਆਏ ਫਿਰ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਇਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਆਪ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਧਿਆਨ - ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਵਾ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਦੂਗਰ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਝੱਟ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਜਾਦੂ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਨੈਧਾ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜੱਦ ਇੱਕਦਮ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਣ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੀਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਪ ਆਏ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੁਣ ਵੀ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕੈਣ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁਲ ਹੈ, ਕੈਣ ਚੰਪਾ ਦਾ ਫੁਲ ਹੈ, ਕੈਣ ਟਾਂਗਰ ਹੈ? ਟੁਹ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। (ਟਾਂਗਰ, ਟੁਹ ਇਹ ਸਭ ਵੈਰਾਇਟੀ ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ)। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਸੰਬੰਧ ਕੈਸਲ ਕਰ ਆਤਮਾ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਨ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਪੂਰੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।
2. ਹੁਣ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁੱਖਧਾਮ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਦਾ ਸਿੰਬਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ , ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੈਮਪਲ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਭਵ : ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਿੰਬਲ ਹੈ “ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ”। ਤਾਂ ਕਮਲ ਬਣੇ ਅਤੇ ਅਮਲ ਕਰੋ। ਜੇ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਕਮਲ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਦਾ ਸਿੰਬਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਆਪ ਨੂੰ ਸੈਮਪਲ ਸਮਝਕੇ ਚੱਲੋ। ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣੋ। ਸਿਰਫ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਪਰ ਨਿਆਰੇ ਬਣ ਪਿਆਰੇ ਬਣਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਕਦੀ ਲਗਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਨਿਆਰੇ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਨੇਹ ਦੀ ਛਤਰਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਇਆ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

*****